

Forslag til lov om udførsel og indførsel af levende dyr m. v.

Fremsat den 19. februar 1954 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

1. Landbrugsministeren kan træffe foranstaltninger til forebyggelse af, at der her fra landet udføres levende husdyr og vildt, som er eller kan mistænkes for at være befængt med nogen smitsom sygdom, eller som kan antages at have været udsat for smittepåvirkning.

2. Tilsvarende foranstaltninger som i stk. 1 nævnt kan ministeren træffe for så vidt angår kød af husdyr og vildt, andre dele og produkter heraf, sæd af husdyr samt gødning, hø, halm og andre produkter og genstande, hvorved smitsomme sygdomme kan spredes.

§ 2.

1. Landbrugsministeren kan efter forhandling med de interesserede landbrugsorganisationer forbyde udførsel af husdyr til levebrug og af sæd af sådanne samt fastsætte bestemmelser til sikring af, at husdyr, der udføres her fra landet eller indføres her til landet til levebrug, opfylder rimelige krav i henseende til afstamning og kvalitet. Tilsvarende bestemmelser kan ministeren fastsætte for så vidt angår udførsel og indførsel af sæd af husdyr.

2. Ved administrationen af bestemmelserne i stk. 1 og de i medfør heraf udstedte bestemmelser bistås landbrugsministeren af udvalg, der nedsættes af ham, og hvori repræsentanter for de interesserede landbrugsorganisationer skal have sæde.

§ 3.

1. Landbrugsministeren kan, når der er grund til at antage, at smitsomme sygdom-

me vil blive indbragt her i landet ved indførsel af dyr, forbyde sådan indførsel eller træffe andre foranstaltninger til forebyggelse af, at sygdomme derved indslæbes her i landet, samt påbyde mærkning af dyr, der indføres her til landet.

2. Tilsvarende foranstaltninger som i stk. 1 nævnt kan ministeren træffe for så vidt angår de i § 1, stk. 2, nævnte produkter og genstande samt sæd af husdyr.

3. Ministeren kan forbyde indførsel af dyr, der kan befrygtes at ville volde skade for landbrug, skovbrug, fiskeri eller andre næringsbrug, hvorhos han kan forbyde videresalg af sådanne dyr samt træffe foranstaltninger til at hindre deres udbredelse eller deres muligheder for at forvolde skade.

4. Ministeren kan forbyde eller foreskrive særlige bestemmelser om indførsel her til landet af smitstof, der kan bevirke udbrud af nogen husdyrsygdom, samt om behandling, opbevaring, forhandling og udførsel af sådant smitstof.

§ 4.

Udgifterne ved gennemførelsen af en i medfør af denne lov fastsat kontrol med udførsel og indførsel af levende dyr m. v. afholdes af vedkommende eksportør, henholdsvis importør.

§ 5.

Overtrædelser af denne lov eller af de i medfør af loven fastsatte bestemmelser straffes med bøde, der tilfalder statskassen.

§ 6.

1. Udførsel og indførsel omfatter i denne lov også forsendelse mellem Grønland/Færøerne og den øvrige del af riget.

2. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft 3 måneder efter dens optagelse i lovtidende. Samtidig ophæves §§ 16, stk. 1, og 17, stk. 1, i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene, lov nr. 75 af 31.

marts 1926 om mærkning af heste og klovbærende dyr, der indføres her til landet, lov nr. 349 af 23. december 1935 angående indførsel af forskellige dyrearter, lov nr. 340 af 22. december 1937 om udførsel af levende husdyr m. m. samt lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, jfr. lov nr. 58 af 3. marts 1948, for så vidt angår de i denne lov indeholdte bestemmelser om ind- og udførsel af levende fjerkræ.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den direkte foranledning til lovforslaget er et af de interesserede landbrugsorganisationer fremsat ønske om, at der tilvejebringes lovhjælp til indførelse af kvalitetskontrol med avlskreaturer og tyresæd, der udføres her fra landet eller indføres her til landet. Landbrugsministeriet, der er enig i nødvendigheden af, at en sådan lovhjælp tilvejebringes, finder det rimeligt samtidig at søge samtlige gældende bestemmelser vedrørende udførsel og indførsel af levende dyr m. v. samlet i en enkelt lov, idet disse bestemmelser efterhånden, jfr. lovforslagets § 6, stk. 2, findes spredt i mange love, og det derfor er meget ønskeligt, at der tilvejebringes større overskuelighed over hele dette lovområde.

Bortset fra de i lovforslaget indeholdte bemyndigelser for landbrugsministeren til at gennemføre den fornævnte kvalitetskontrol samt til at forbyde udførsel af husdyr til levebrug og af sæd af sådanne indeholder lovforslaget ikke bestemmelser, der går væsentligt ud over de hidtil gældende.

Lovforslaget berører ikke bestemmelser, der er fastsat af hensyn til fremme af udførslen af kød m. v., jfr. lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. v., eller bestemmelser, der af hensyn til den almindelige sundhedskontrol er fastsat for indførsel af udenlandsk kød m. v., jfr. lov nr. 129 af 12. april 1911 om handel med smør og fremmede landbrugsprodukter.

Til § 1.

Stk. 1. Bestemmelsen svarer til § 1 i lov nr. 340 af 22. december 1937 om udførsel af levende husdyr m. m. og omfatter i den foreslåede form også bestemmelsen i § 1, stk. 1, i lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ for så vidt angår levende fjerkræ.

Stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 1, stk. 2, i lov nr. 340 af 22. december 1937 om udførsel af levende husdyr m. m., dog at kød og sæd af husdyr udtrykkelig er nævnt.

Til § 2.

Stk. 1. Bemyndigelsen til efter forhandling med de interesserede landbrugsorganisationer at forbyde udførsel af husdyr til levebrug og af sæd af sådanne skyldes, at man finder det rimeligt i en permanent lov at have bestemmelser, som muliggør forbud mod udførsel af avlsdyr eller sæd af sådanne, som måtte være af særlig betydning for den danske husdyravl. I henhold til vareforsyningsloven gives der for tiden ikke tilladelse til udførsel af avlssvin.

Bestemmelsen om adgang for landbrugsministeren til at fastsætte kvalitetskontrol ved udførsel og indførsel af husdyr til levebrug og af sæd af sådanne skyldes et fra landbrugsorganisationernes side fremsat ønske. Stk. 1 omfatter i den foreslåede form også bestemmelserne i §§ 1, stk. 1, og 4, stk. 1, i lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ for så vidt angår kvalitetskontrol med levende fjerkræ.

Stk. 2. Man har fundet det rimeligt, at administrationen af bestemmelser om kvalitetskontrol finder sted under nærmeste samarbejde med de interesserede landbrugsorganisationer, og dette vil bedst kunne ske derved, at der nedsættes et eller flere rådgivende udvalg, hvori repræsentanter for disse organisationer skal have sæde.

Til § 3.

Stk. 1—2. I §§ 16 og 17 i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene, § 2 i lov nr. 349 af 23. december 1935 angående indførsel af forskellige dyrearter og lov nr. 75 af 31.

marts 1926 om mærkning af heste og klovbærende dyr, der indføres her til landet, findes der for tiden hjemmel til at udstede bestemmelser af den art, som er nævnt i stk. 1—2. Stk. 1 omfatter bestemmelsen i § 4, stk. 1, i lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, for så vidt angår levende fjerkræ.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 1 i lov nr. 349 af 23. december 1935 angående indførsel af forskellige dyrearter.

Stk. 4. Bestemmelsen er ny, men svarer til § 29, stk. 2, i lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse. Denne lov omhandler imidlertid kun smitstof, der er farlig for menneskers sundhed, og man har fundet det rimeligt at foreslå en bestemmelse, der omhandler smitstof, som alene er farlig for dyrs sundhed.

Til § 4.

Det er et almindeligt gældende princip, at udgifterne ved udførsels- og indførselskontrol afholdes

af de personer eller virksomheder, som foretager udførslen eller indførslen. Dette er udtrykkelig fastsat i § 19 i fornævnte lov nr. 156 af 14. april 1920 samt i §§ 1, stk. 2, og 4, stk. 2, i fornævnte lov nr. 386 af 22. februar 1939. Bestemmelser om, at de pågældende personer eller virksomheder skal betale udgifterne ved kontrollen, er for de øvrige områders vedkommende fastsat ved bekendtgørelse.

Til § 5.

I § 3 i fornævnte lov nr. 340 af 22. december 1937 og i § 6 i fornævnte lov nr. 386 af 22. februar 1939 er der hjemmel for landbrugsministeren til at pålægge bøder indenfor et beløb på 2 000 kr. Under hensyn til at nærværende lovforslag ikke indeholder bestemmelser, der kan give anledning til pålæg af et stort antal bøder af takstmæssig karakter, har man ikke fundet det rimeligt at opretholde den nævnte bestemmelse om administrative bødepålæg.